

UCHWAŁA NR XLVI/457/2017

Rady Miasta Tarnobrzega

z dnia 14 września 2017 r.

w sprawie uchwalenia Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Tarnobrzega

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. 2016 poz. 446 z późn. zm.) oraz art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1073) oraz w związku z uchwałą Nr XXIX/416/2012 z dnia 27 września 2012 roku w sprawie przystąpienia do sporządzania „Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Tarnobrzega”, Rada Miasta Tarnobrzega uchwala co następuje:

§ 1 .

- 1 . Uchwala się Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Tarnobrzega zwane dalej studium.
- 2 . Studium, o którym mowa w ust. 1, obejmuje obszar w granicach administracyjnych Miasta Tarnobrzega.

§ 2 .

Załącznikami do niniejszej uchwały są:

- 1) tekst studium, stanowiący załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały;
- 2) rysunek studium sporządzony na kopii mapy topograficznej, pochodzącej z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, w skali 1:10 000 – Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego, stanowiący załącznik Nr 2;
- 3) rysunek studium sporządzony na kopii mapy topograficznej, pochodzącej z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, w skali 1:10 000 – Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego – stan prawny gruntów, stanowiący załącznik Nr 3;
- 4) rysunek studium sporządzony na kopii mapy topograficznej, pochodzącej z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, w skali 1:10 000 – Kierunki zagospodarowania przestrzennego, stanowiący załącznik Nr 4;
- 5) rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu studium na podstawie art. 11 pkt 11 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, stanowiące załącznik Nr 5 do uchwały.

§ 3 .

Traci moc Uchwała Nr XLII/844/2009 Rady Miasta Tarnobrzeg z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie uchwalenia I zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Tarnobrzeg.

§ 4 .

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Tarnobrzega.

§ 5 .

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący Rady Miasta Tarnobrzega
Dariusz Bożek**

Elektronicznie podpisany przez: DARIUSZ BOŻEK; RADA MIASTA TARNOBRZEGA Data: 2017.09.27 13:51:16 Odcisk palca certyfikatu: b471 d7da 6eb8 3ad5 364a 8680 59 a76 a090 5023
--

UZASADNIENIE

Przedmiotowa uchwała wypełnia dyspozycje zawarte w uchwale Nr XXIX/416/2012 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 27 września 2012 r. w sprawie przystąpienia do sporządzania „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Tarnobrzega” zwanego dalej "Studium". Zmieniające się uwarunkowania formalne i przestrzenne jak również zmiany w przepisach odrębnych wpłynęły na potrzebę zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Tarnobrzega, przyjętego uchwałą nr XLII/844/2009 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 26 listopada 2009 r., a tym samym sporządzenia nowego Studium. Projekt Studium opracowywany jest zgodnie z procedurą Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073). W trakcie przygotowywania projektu Studium zawiadomiono wymagane przepisami prawa instytucje oraz ogłoszono w prasie i poprzez obwieszczenie na tablicy urzędu miasta oraz BIP o przystąpieniu do opracowania Studium. Projekt został zaopiniowany i uzgodniony przez określone ustawą instytucje i uzyskał pozytywne uzgodnienia i opinie. W trakcie sporządzania projektu Studium, został on poddany ocenie publicznej poprzez dwukrotne wyłożenie do publicznego wglądu oraz dwukrotne przeprowadzenie dyskusji publicznej. Projekt Studium został wyłożony do publicznego wglądu w terminie od 20 października 2015 r. do 20 listopada 2015 r. a publiczna dyskusja nad przyjętymi rozwiązaniami odbyła się w dniu 17 listopada 2015 roku. Do wyłożonego dokumentu wpłynęło 77 uwag, z których część została uwzględniona. Ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 r. poz. 774) wprowadziła zmiany do zakresu ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego wynikających z art. 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zarówno w części dotyczącej uwarunkowań, jak i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ze względu na brak obowiązującego audytu krajobrazowego w studium nie zawarto zapisów dotyczących rekomendacji, wniosków oraz ustaleń wynikających z audytu krajobrazowego (art. 10 ust. 1 pkt 4a i ust. 2 pkt 3 - w części dot. audytu). Miasto Tarnobrzeg nie powzięło także czynności mających na celu przyjęcie uchwały ustalającej zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych, ogrodzeń ich gabarytów i standardów jakościowych z jakich mają być wykonane. W dniu 01 stycznia 2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 9 października 2015 r., o rewitalizacji, ustawa ta zawierała znaczące zmiany do zakresu ustaleń wynikających z art. 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zarówno w części dotyczącej uwarunkowań, jak i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustawa nie posiadała przepisów przejściowych wobec powyższego projekt studium należało dostosować do obowiązujących przepisów i ponownie wyłożyć do publicznego wglądu co zostało uczynione w dniach od 21 marca 2016 r. do 22 kwietnia 2016 r. a dyskusja publiczna odbyła się w dniu 18 kwietnia 2016 r. Do wyłożonego ponownie projektu złożono 8 uwag. Studium uwarunkowań została uchwalone uchwałą Nr XXX/280/2016 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 30 czerwca 2016 r. W dniu 05.08.2016 r. organ nadzoru stwierdził rozstrzygnięciem nadzorczym znak P-II.4131.2.163.2016 nieważność uchwały wskazując między innymi: iż uwarunkowania zostały sformułowane w sposób niekompletny pomimo wskazania działów zgodnie z powołaną wyżej ustawą o planowaniu. Zauważyć należy, iż żaden przepis prawa nie wskazuje jak mają być opisane uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego w części tekstowej studium.. Obecnie uzupełniono test studium o omówienie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania

przestrzennego i odniesiono się do ich ustaleń w kontekście obszaru, określono wymogi ochrony ładu przestrzennego, środowiska, przyrody i krajobrazu w tym krajobrazu kulturowego - wskazując i opisując je literalnie w części "uwarunkowania". Uzupełniono uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów o część graficzną. Część graficzna uwarunkowań zawierająca strukturę własności, jest załącznikiem do uchwały. W części uzasadnienie i synteza odniesiono się do aspektu lokalizowania nowej zabudowy mieszkaniowej w sposób umożliwiający mieszkańcom maksymalne wykorzystanie transportu zbiorowego. W załączonym do dokumentacji bilansie wyjaśniono konkretne wskaźniki oraz sposób ich wyliczenia. Zaznaczyć jednak należy, iż brak jest do dnia dzisiejszego nowelizacji rozporządzenia w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w zakresie wynikającym z wprowadzonej zmiany w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, która weszła w życie 18 listopada 2015 r. co pozostawia przestrzeń dla zastosowania podejścia autorskiego do tego problemu. Brak jest przepisu prawnego, który wskazywałby zakres oraz metodologię sporządzania takiego bilansu. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego ma inny charakter prawny i funkcje, niż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Przede wszystkim studium ma charakter znacznie bardziej ogólny niż plan miejscowy. Zgodnie z brzmieniem art. 10 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w studium określa się w szczególności kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy. Z kolei art. 15 ust. 2 pkt 6 u.p.z.p. stanowi, że w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu między innymi maksymalną wysokość zabudowy. Zestawienie tych dwóch przepisów wskazuje, że ustalenia, jakie powinny być zawarte w studium, różnią się znacznie, gdy chodzi o stopień ich szczegółowości w odniesieniu do ustaleń planu miejscowego. Na tą różnicę zwrócił uwagę Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 19 marca 2008 r. (sygn. akt II OSK 751/07), który warto przywołać. Sąd ten podkreślił, że o ile ustalenia planu miejscowego mogą, a nawet powinny być w miarę szczegółowe, o tyle treść studium – aktu kreującego politykę przestrzenną gminy – powinna być formułowana w sposób bardziej ogólny, a studium nie może ustalać tego, co zostało ustawowo zastrzeżone dla treści planu miejscowego. W trakcie ponownego opracowania dokumentu stwierdzono, iż na dzień uchwalania studium budynek młyna, o którym mowa w szczegółowych wytycznych konserwatorskich na stronie 36 części kierunki nie figuruje w gminnej ewidencji zabytków, co zostało wskazane w przypisie. W związku ze złożonymi dwukrotnie uwagami do wyłożonego do publicznego wglądu projektu Studium przez Polski Związek Działkowców Zarząd Rodzinnego Ogrodu Działkowego „Wymysłów” oraz Zarządu Okręgu Ligi Ochrony Przyrody w Tarnobrzegu, dotyczącymi przebiegu projektowanej drogi KDZ przecinającej teren lasu „Zwierzynieckiego”, wprowadzone zostały zmiany w projekcie Studium poprzez odstąpienie od planowanej drogi na odcinku wzdłuż terenów leśnych. Tym samym, pomimo początkowego dwukrotnego odrzucenia uwag złożonych do dwóch wyłożeń, w ostatecznym kształcie w Studium uwzględniono uwagi, zatem nie zostały przedłożone Radzie do głosowania, ponieważ zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w powiązaniu z art. 11 pkt 12 Rada rozstrzyga jedynie w zakresie nieuwzględnionych uwag. W projekcie Studium uwzględniona została również uwaga złożona do pierwszego wyłożenia przez wnioskodawcę [...]*, dotycząca działek zlokalizowanych na obszarze centrum usługowego staromiejskiego 1U1 pomiędzy ul. Dominikańską i ul. Sienkiewicza, która to w procedurze pierwszego wyłożenia została

niewuwzględniona, poprzez zmianę na obszar pod lokalizację obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² (UC). Tym samym w ostatecznym kształcie w Studium uwzględniono uwagę, zatem nie została ona przedłożona Radzie do głosowania, ponieważ zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w powiązaniu z art. 11 pkt 12 Rada rozstrzyga jedynie w zakresie niewuwzględnionych uwag. Po wprowadzeniu wszystkich zmian wynikających z rozstrzygnięcia nadzorczego, projekt Studium został ponownie skierowany do opiniowania i uzgodnień, a następnie wyłożony do publicznego wglądu w dniach od 17 lutego 2017 r. do 19 marca 2017 r. Dyskusja publiczna nad przyjętymi w projekcie Studium rozwiązaniami odbyła się w dniu 6 marca 2017 r. Do wyłożonego projektu Studium wpłynęło 15 uwag, część z nich została uwzględniona w całości lub częściowo. Wnioskodawca [...] po raz trzeci złożył uwagę, dotyczącą działki nr 2195, obręb Wielowieś, dla której w studium określono kierunki zagospodarowania pod obszary zabudowy mieszkaniowo-usługowej (M/U), obszary zabudowy usługowo-produkcyjnej (aktywności gospodarczej) (U/P), rozdzielonych planowanym przebiegiem drogi głównej (KDG), w której zawnioskował o zmianę przebiegu drogi KDG oraz wskazania kierunków zagospodarowania całej działki jako obszar zabudowy jednorodzinnej podmiejskiej i wiejskiej lub jako obszar zabudowy mieszkaniowo usługowej M/U. Ponownie przeanalizowano możliwość przełożenia trasy projektowanej drogi KDG. Szczegółowe analizy wykazały, że nie ma możliwości przełożenia drogi KDG zgodnie z propozycją wnioskodawcy [...], ze względu na znaczące ograniczenie w możliwości zabudowy działek przez które miałyby przebiegać droga KDG, co za tym idzie możliwość roszeń właścicieli działek, i w tej części uwaga została nadal niewuwzględniona. Natomiast w pozostałej części uwaga została uwzględniona, tj. droga KDG została przełożona tak, aby nie dzielić działki wnioskodawcy [...] oraz wskazano w Studium kierunek zagospodarowania pod zabudowę mieszkaniowo-usługową dla całej działki. W związku z powyższym, pomimo dwukrotnego niewuwzględnienia w całości uwag złożonych do poprzednich dwóch wyłożeń do publicznego wglądu, a uwzględnienia w części uwagi złożonej do trzeciego wyłożenia, Radzie przedłożono do głosowania wyłącznie niewuwzględnione części uwag wnioskodawcy [...] złożonych do dwóch poprzednich wyłożeń do publicznego wglądu oraz do trzeciego wyłożenia, ponieważ w ostatecznym kształcie Studium uwagi zostały częściowo uwzględnione, a zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w powiązaniu z art. 11 pkt 12 Rada rozstrzyga jedynie w zakresie niewuwzględnionych uwag. Wnioskodawca [...] po raz trzeci złożył uwagę, dotyczącą działki 1220/6, obręb Tarnobrzeg (poprzedni numer 1220/4), dla której w studium określono kierunki zagospodarowania pod obszar centrum usługowego staromiejskiego (UM1) oraz obszar zabudowy wielorodzinnej (MW). Wnioskodawca [...] ponownie zawnioskował o umożliwienie w Studium lokalizacji na terenie tej działki wielopowierzchniowych obiektów handlowych. Ponownie przeanalizowano możliwość lokalizacji na przedmiotowej działce obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m². Stwierdzono, że argumenty zawarte w uwadze są racjonalne (dogodna lokalizacja przy staromiejskim centrum oraz przy głównej arterii komunikacyjnej, jak również sąsiedztwo intensywnej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej) i uwaga zasługuje na uwzględnienie poprzez wskazanie dla przedmiotowej działki kierunku zagospodarowania pod lokalizację obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² (UC). W związku z powyższym, pomimo początkowego dwukrotnego odrzucenia uwag wnioskodawcy [...], złożonych do poprzednich wyłożeń do publicznego wglądu, a uwzględnieniu uwagi przy trzecim wyłożeniu, uwagi w powyżej

wskazanym zakresie nie zostały przedłożone Radzie do głosowania, ponieważ zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w powiązaniu z art. 11 pkt 12 Rada rozstrzyga jedynie w zakresie nieuwzględnionych uwag. Po wprowadzeniu wszystkich zmian wynikających z uwzględnienia części uwag, projekt Studium został ponownie skierowany do opiniowania i uzgodnień. Pismem z dnia 18 maja 2017 r. nr T-INR.5150.42.2017.DK Wojewódzki Konserwator Zabytków z/s w Przemysłu Delegatura w Tarnobrzegu wydał negatywną opinię dla ponownie przedłożonego do zaopiniowania projektu Studium, ze względu na planowaną lokalizację obszaru 23 UC, na którym mogą być lokalizowane obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², częściowo w granicach strefy „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej. Ze względu na powyższą opinię Wojewódzkiego Konserwatora, Prezydent Miasta Tarnobrzega wystąpił o sporządzenie recenzji do opinii do prof. nadzw. dr hab. inż. Marka Gosztyły, prof. Politechniki Rzeszowskiej, Rzeczoznawcy Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków. Zgodnie ze sporządzoną Recenzją do opinii „Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w sprawie zaopiniowania projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta” (Rzeszów, 10.06.2017 r.) w projekcie Studium można było zaplanować zabudowę wielkopowierzchniową oznaczoną symbolem 23UC, gdyż wpis do rejestru zabytków historycznego układu urbanistycznego miasta Tarnobrzega nie oznacza zakazu realizacji nowoczesnej architektury. Zgodnie z art. 4 pkt. 6) ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, przez ochronę należy rozumieć „uwzględnienie zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska”. Zapis ten przyzwala na kształtowanie środowiska kulturowego, a więc, daje organom administracji publicznej narzędzia do systematycznych działań ukierunkowanych na ochronę połączoną z rozwojem i rewitalizacją miast. Zdaniem autora Recenzji opinii: „W pełni wydaje się być uzasadniony pogląd przedstawiony w wydanej opinii „bezwzględne utrzymanie historycznego układu urbanistycznego miasta w granicach strefy ”A” - ścisłej ochrony konserwatorskiej”. Z tym, że zapis ten, w przypadku rozpatrywanego kwartału, obejmującego otulinę ul. Dominikańskiej, przy zatarciu i rozmyciu układu o znamionach historycznych, nie może być traktowany w sposób literalny, gdyż takie postępowanie może mieć cechy domniemania, co w profesjonalnych działaniach konserwatorskich nie zyskuje uznania. (...) Analizując ten kwartał zabudowy należy zwrócić uwagę, że miasto nie uchroniło się przed „dysharmonią przestrzenną”. Dobrym takim przykładem jest początkowa zabudowa ul. Wyszyńskiego. Z jednej strony jest kilkunastokondygnacyjny gmach Sądu Okręgowego a z drugiej czterokondygnacyjny nowy obiekt. Oblicze historycznej zabudowy rynkowej i przyrynkowej zostało przecięte i zasłonięte przeskalowaną nową zabudową. Historyczne kwartały, sylwety, widoki panoramiczne, a więc, najistotniejsze wartości architektoniczno-urbanistyczne zostały utracone. (...) Krajobraz w otoczeniu ulicy Dominikańskiej noszący znamiona zdewastowanego, nieuporządkowanego powinien być poddany procesowi rewitalizacji z myślą o tworzeniu krajobrazu jutra. Znane i wielokrotnie prezentowane rozwiązania i inwestycje architektoniczne takie jak: obiekt centrum kulturalnego im. Pompidou, wybudowany w zabytkowej zabudowie na granicy dzielnicy Marais, która objęta jest programem rewaloryzacji, czy współczesna zabudowa w dzielnicy La Balance w Avignonie, zharmonizowana z zabudową historyczną, dowodzą słuszności przyjmowanych nowoczesnych programów rewitalizacyjnych.” W związku z powyższą Recenzją opinii, jak również mając na uwadze, że opinia Konserwatora nie ma mocy wiążącej, a jej treść nie obliguje Prezydenta miasta do jej uwzględnienia (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z 5 października

2015 roku, sygn. akt: II SA/Op 268/15) pozostawiono w Studium planowany obszar 23UC, przy jednoczesnym uwzględnieniu dla tegoż terenu niezbędnych wytycznych konserwatorskich. Stanowisko takie znajduje swoje odzwierciedlenie również w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z 12 kwietnia 2016 r., sygn. akt: II SA/OI 1039/15, zgodnie z którym: „Z treści art. 106 § 1 K.p.a. wynika, że zajęcie stanowiska przez inny organ może przybierać różne formy. W doktrynie podkreśla się, że stanowisko to może mieć charakter wiążący lub niewiążący dla organu prowadzącego sprawę. Najluźniejszą formą współdziałania organów administracji publicznej jest współdziałanie polegające na zasięgnięciu opinii. Współdziałanie takie polega na tym, że jeden z organów jest zobowiązany, przed podjęciem decyzji, do zasięgnięcia w sprawie opinii innego organu. Organ zobowiązany do zasięgnięcia opinii, nie jest prawnie związany stanowiskiem organu opiniującego, gdyż istotą tego działania jest wyrażenie opinii, zbliżone jest do konsultacji czy też doradztwa. Inną formą współdziałania organów administracji publicznej są działania określone w przepisach prawnych jako podjęte "w porozumieniu", "po porozumieniu", "w uzgodnieniu", "po uzgodnieniu" lub "wymagające uzgodnienia". "Porozumienie" i "uzgodnienie" są to bez wątpienia w języku potocznym, jak i prawniczym, zwroty w swej treści jednoznaczne i bardziej stanowcze niż "opiniowanie", zakładają bowiem jednolitość stanowiska i zgodność poglądów zainteresowanych podmiotów w danej sprawie (tak w uzasadnieniu uchwały Składu Pięciu Sędziów NSA z dnia 15 lutego 1999 r., sygn. akt OPK 14/98, dostępna (w:) Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>, dalej jako: "CBOSA"). Nie budzi wątpliwości, że odmienne skutki prawne opinii i uzgodnienia przewiduje również ustawodawca na gruncie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Wskazuje na to rozróżnianie organów opiniujących i uzgadniających projekt planu lub studium. W przypadku uzgodnienia pozytywne stanowisko jest warunkiem uchwalenia w danej postaci aktu planistycznego. Natomiast w przypadku opinii nawet negatywne stanowisko organu opiniującego nie stoi na przeszkodzie w uchwaleniu aktu planistycznego w kształcie przygotowanym przez organ sporządzający projekt aktu. Rozróżnienie konsekwencji prawnych ustaleń i opinii organów w toku sporządzania studium bądź miejscowego planu miejscowego jest istotne. Należy bowiem zauważyć, że jedynie w przypadku uzgodnień organ uzgadniający projekt studium lub planu może skutecznie zablokować uchwalenie projektowanego aktu w kształcie planowanym przez organ sporządzający akt. Z perspektywy gminy odmowa uzgodnienia projektu studium lub planu przez uprawniony organ (z zastrzeżeniem art. 24 ust. 2 u.p.z.p.) oznacza niemożność uchwalenia studium bądź planu miejscowego w projektowanym kształcie. Uchwalenia przez radę gminy planu miejscowego lub studium, mimo odmowy uzgodnienia przez uprawniony organ, zgodnie z dyspozycją art. 28 u.p.z.p., skutkuje, nieważnością uchwały rady gminy w całości lub w części. Konsekwencji takich nie będzie wywoływać negatywna opinia odnośnie do projektu planu bądź studium, sformułowana przez uprawniony organ (zob. Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne. Komentarz, [red.] Z Niewiadomski, Warszawa 2011, s. 227 i nast.).” Projekt Studium został ponownie wyłożony do publicznego wglądu w dniach od 16 czerwca 2017 r. do 16 lipca 2017 r., a dyskusja publiczna nad przyjętymi w projekcie Studium rozwiązaniami odbyła się w dniu 26 czerwca 2017 r. Do wyłożonego projektu Studium wpłynęło 6 uwag. Uwaga Zarządu Osiedla „Miechocin” została uwzględniona poprzez wprowadzenie do Studium zapisu dotyczącego wyznaczenia obszaru przestrzeni publicznej dla obszaru obejmującego zasięgiem tereny będące we władaniu Gminy Tarnobrzeg w promieniu 300 m od Jeziora Tarnobrzeskiego. Ze względu na charakter dodanego zapisu, odnoszącego się wyłącznie do gruntów we władaniu

gminy, wprowadzona zmiana nie prowadzi do konieczności ponownego opiniowania i uzgodnienia oraz wyłożenia do publicznego wglądu. Zapis nie stanowi zmiany w kierunkach zagospodarowania, stanowi jedynie uzupełnienie podnoszące rangę obszaru, umożliwiając właściwe przeprowadzenie i finansowanie inwestycji gminnych. Nie zostały naruszone właściwości organów i instytucji opiniujących i uzgadniających projekt Studium, jak również ze względu na przedmiot (grunty we władaniu gminy) nie naruszono interesu prawnego osób prywatnych i prawnych. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, przedkładane do uchwalenia, jest zgodne z właściwymi ustawami i przepisami szczególnymi, nie pozostając w sprzeczności z interesem publicznym oraz uwzględniając wymagania ochrony środowiska, tworzy podstawę do realizacji celu, o którym mowa wcześniej.